

orientaciji najbolj odgovarjajo, in je res popolnoma absurdno, da bi jim *oia facti* osrednje institucije določale, kaj pravzaprav sploh lahko igrajo.

Človek se upravičeno sprašuje: v imenu česa naj bi pripadla taka pravica najvišjega arbitra našim oficialnim ustanovam? Zakaj nenadoma ustoličujemo nekatere institucije in jim dajemo taka monopolistična pooblastila? Nepojmljivo: dandanes, ko na primer spreminjamo tako imenovane reprezentativne revije v dejavne, tvorne revije, se pojavi na neki drugi ravnini kulturnega udejstvovanja tendenca, ki skuša z izrazito administrativnimi ukrepi ustvarjati umetno hierarhijo. V času, ko se borimo za demokratizacijo kulturnega življenja, je poizkus, ki skuša z dekretom določati privilegije in ustvarjati monopolistično mrtvilo, izrazit anahronizem. Zakaj razpredati danes okoli nekaterih ustanov meglice reprezentativnosti je čisto nesmisel; vsakdo si mora le z delom določiti ustrezno mesto v hierarhiji vrednot. Naše institucije naj si le s kvaliteto in živo, dejavno priučujočnostjo ustvarijo osrednji položaj v slovenskem kulturnem življenju; noben predpis sam po sebi jim te veljave ne more dati.

Nehote se človeku zastavlja tudi vprašanje, ali so našim poklicnim ustanovam potrebna taka pomagala, da si prisvoje domače avtorje. Saj si vendar vsak avtor *nedvomno* želi, da bi bila izvedba njegovega dela čimbolj dognana in čimbližja njegovi zamisli; zakaj potlej ta čudni, v kulturni praksi edinstveni lov nanje.

Bridek paradoks je, da je sklad za *pospeševanje* kulturnih dejavnosti izdal tak ukrep. Mar ne ve, da razgibava tok kulturnega življenja prav živa iniciativa in mu daje bogat spekter barvitosti; ali mu ni znana resnica, da se v kulturnih središčih po svetu pretaka najbolj nemirno gledališko življenje prav v svobodnih skupinah?

Bodi dovolj o tem. Očitno je razpis izraz birokratskih tendenc, ki si žele urejati kulturo s predpisi, in je zato v svoji osnovi globoko nedemokratičen. Kot takega ga velja odkloniti.

Marjan Brezovar

PRAVILO BREZ IZJEME

Iz članka »Višja stanarina za preseček stanovanjskega prostora« (*Delo*, 17. X. 1963, št. 285, pisec M. K.) povzemamo:

V občini Ravne na Koroškem je na eni strani stanovanjska stiska, na drugi pa nesmotrno izkoriščanje stanovanjskega prostora. Da bi rešili problem, so odborniki na seji občinske skupščine sprejeli odlok o posebnih obveznostih nosilcev stanovanjske pravice v stanovanjih družbene lastnine, ki uporabljajo več prostorov, kot je potrebno, da bi se štelo, da je stanovanje smotrno izkoriščeno.

V občini Ravne na Koroškem imajo stanovanje za smotrno izkoriščeno, če živijo v dvosobnem stanovanju 2–3 osebe, v trisobnem vsaj 4, v štiri ali večsobnem stanovanju pa vsaj 6 oseb.

V razpravi so nekateri odborniki predlagali, da bi morali v določenih poklicih — npr. pri profesorjih — upoštevati potrebo po delovnih sobah, vendar so drugi menili, da bi s takšnimi izjemami porušili izvajanje celotnega odloka.

Nato so odborniki odlok *soglasno* (podčrtal pisec) sprejeli.

Iz članka torej sledi, da velja v občini Ravne na Koroškem za vso dobo, dokler ne bo stanovanjska stiska dokončno odpravljena, posebna delovna soba intelektualca za *nesmotno izkoriščanje stanovanjskega prostora*. V takšnih primerih pa bo moral »kršilec« po odloku bodisi sprejeti podnajemnika ali pa plačati dodatno 100 % najemnino za celotno stanovanje.

Z zanimanjem pričakujemo, kako bodo to stvar uredili npr. v Ljubljani.

♂

LISTNICA UREDNISTVA

Drugi del sestavka ing. arch. Marjana Mušiča *Preobrazba naše domovine* bo zaradi tehničnih zadržkov izšel v januarski številki *Sodobnosti*.

POPRAVEK

V 11. številki *Sodobnosti* sta napaki v prozi B. Paša: na str. 981: ki ga je, tiščeč ga z obema rokama, prinesel s police na divan — pravilno: *nad divanom*, in na str. 984: zmečkano, modro rutico — pravilno: *mokro*.

